

TÁBORI ÚJSÁG

Megjelenik — hétfő ki-
vételével — lehetőleg
naponta a cs. és kir.
várparancsnokság jóvá-
hagyásával. —

Csapatok, parancsnok-
ságok és intézetek a
lapot 50-es csomagok-
ban a 82. tábori postá-
nál is beszerezhetik.

A lap tiszta jövedelmét a katonák karácsonyfájára fordítjuk.

Szerkesztőség: Royal-szálloda, II. 36.

Kiadóhivatal: Knoller és Fia könyvnyomdája.

Ellenségeink.

Egy arab közmondás szerint „*Porszemekből áll a hegy!*” „*Pillanatokból az év!*” „*Csekélysegekből minden!*”

Igy keletkezett jóformán a jelenlegi világháború is!

Szerbia az elmúlt balkán háboruban, azaz jobban mondva háború után, a szövetségi szerződés ellenére, új szövetség létrehozása és főleg orosz támogatás segítségével, a legtöbbet veszített és elvérzett Bulgária rovására óriási terület-nagyobbodást nyert.

„*Evés közben jön meg az étvágy!*” mondja a közmondás s így járt Szerbia is. Az új dicsőség láza megszáditotta s oly hatalmi örületbe kergette vezető embereit s a hadseregét, amelyből azután nem találta meg a kivezető utat.

A nagy Szerbia megalakítása Bismarck módszere szerint, azaz *„pórással és veséssel”* — lebegett a szemeik előtt és hazánk szerb nyelvű lakosság lakta területein kívül, Bosznia-Hercegovinát igényelték maguknak. Miután a horvát fajrokonokkal való egyesülés terve nem sikerült, semmi-féle eszköztől sem riadtak vissza, hogy „*nagy szerb*” eszméiket, a „*Narodna-Obrana*” egyesületük révén ki ne terjesz-szék s elő ne készítsék az új területfoglalás idejét.

Nagyszerb eszméiknek a monarchia, de különösen az elhunyt trónörökösünk személye állt útjában. E két akadályt kellett tehát elhárítani. Az előbbire vállalkozott a királygyilkosságban már jár-tas Szerbia, az utóbbit pedig magára vál-lalta Oroszország.

Szerbia, s annak disznópásztorból lett uralkodó háza pontosan előkészítette az orgyilkosság tervezetét, s midőn az Szent-péterváron legfelsőbb jóváhagyást nyert, a gaztettet végrehajtotta.

A lefolytatott vizsgálat kiderítvén az orgyilkosság körülményeit, természetesen a bűnösök megbüntetését követelte s midőn ezt Szerbia orosz biztatásra meg-tagadta, a monarchia az erkölcsi és jog-érzés biztos tudatával és erejével fegy-verhez nyult, hogy, amint kijelentette, a bűnösöket megbüntesse, nem pedig hogy területeket hódítson.

Emiatt tört ki a háború Szerbiával s ebből fejlődött ki a mai világháború.

Montenegró, részint a szerződéses viszonyból, részint pedig a szerb faji hozzátartozása révén, kényszerítve volt Szerbia mellé állni, a háborút nekünk megizenni s várni, amíg Oroszország, vagy más szövetséges hatalom katonaságot is küld neki, ezen megizent háborút — végre is hajtani.

Monarchiánk nem fordított nagyobb

figyelmet ezen ogerett-birodalomra, mint amit megérdemel s csak arra szorítko-zott, hogy megfigyelje ezen rakoncátlan gyereket, nehogy pajkosságból véletlenül kárt tegyen.

Oroszország, mint Szerbia védnöke lépett fel, nem egyezett bele az orgyilkosság okainak teljes kivizsgálásába, mert tudta, hogy e szálak a belgrádi konak-on keresztül Szentpétervárra vezetnek. Szerbiának az utolsó pillanatban adott, két-ezer szavas táviratában, ami követelmé-nyeinknek visszatartását rendelte el s egyuttal hadseregnek részleges mozgó-sítását is elrendelte. Azt, hogy már ápri-lisban mozgósított a próbamozgósítás címe alatt, a távol keleti hadtesteit titokban tartotta, de most itólag elárulta ezzel azt is, hogy az orgyilkosságról, annak idő-pontjáról is annyira értesülve volt, hogy minden eshetőségre, egy Szerbia elleni azonnali támadás közzétételével, már a gyilkosságot megelőzőleg is megtette az előkészületeit.

Ilyen ocsmány aknamunka — uralkodó-ház tagjai ellen intézett orgyilkos merén-yet — udvari jóváhagyása és támogatása csak egy Szerbiával rendelkező ország fejében születhetik meg!

A szláv érdekek megoltalmazása volt a jelszó, amely mögött azonban az orosz egyéni érdek húzódik meg. Szerbia még mindig azt hiszi, hogy tisztán ő miatta harcol most az orosz s a fél világ, nem veszi észre, hogy csak eszköz és játékszer a hatalmasok kezében, akik e játékszer, ha eltört — feredobják majd.

Oroszország mindig a Balkánra s ez uton Konstantinápoly felé, az őt meg-bénító Dardanellákra gravitált. Minden a Balkánon élő szláv fajú népecske csak az ő egyéni célját szolgálta, azaz alkalmat és jogot szerezni a Balkánon való beavatkozásra.

Ezen céljának előzésében mindig akadályul szolgált a monarchia s a hozzá szító Románia és Bulgária. Az első cél volt tehát a főakadályt: a monarchiát leküzdeni. Ennek előzésére megkísérelte a monarchia nemzetiségeit elszakadásra bírni, a rubelek egészen Zágrábig gurul-tak, a bombák is eljutottak Debrecenbe. Ezen terve nem sikerülvén, erőszakosabb eszközökhöz fordult a politikai gyilkos-ság útján felidézendő belháborúhoz, amely-nek végrehajtására Szerbiában jó cinkos-társat talált.

A közöttünk és Szerbia között felmerült ügy elintézésébe jogtalanul beleszólt, sőt fegyveres tüntetésre ragadtatta magát, ami viszont hű szövetségesünket, Németországot nem hagyhatta tétlenül s hasonló kardcsörtetéssel válaszolt.

Fy.

(Folytatjuk.)

HADI HIREK.

Az orosz hadszintér.

Bécsből jelentik hivatalosan:

Orosz-Lengyelországban folyamatban van a harc.

Nyugati Galiciában csapataink az alsó Dunajecnél előnyomuló orosz erőket elhárították.

A Kárpátokban.

A Kárpátokban még folynak a harcok. Az Ung és Zemplén megyékbe betört orosz erőket visszaszorítjuk.

Az uzsoki szoros már ismét a mi kezünkben van.

A Zemplén megyébe nyomult orosz erőket körülkerítettük és megvertük.

A szerb hadszintér.

Bécsből jelentik hivatalosan:

A Kolubaránál újra jelentékeny haladást jelezhetünk.

A Lazarevac melletti jól megerősített szerb állást a mi 11., 73. és 102. gyalogezredeink bravuros rohammal elfoglalták. Eközben 88 szerb tiszt és 1200 ember hadifogságba jutott, továbbá 3 ágyut és 4 géppuskát zsákmányoltunk.

A Ljig melletti magaslatok is már a mi kezünkben vannak és itt is 300 szerb esett hadifogságba.

A Valjevo-tól előnyomuló csapataink Kosjerici előtt állanak, Valjevo-tól délre 30 km.-nyi távolságban.

Belga-francia hadszintér.

St. Hilaire Sousain környékén a franciák támadását a németek az ellenség nagy veszteségével visszaverték.

Apremont-nál haladás mutatkozik.

Török-perzsa háború.

Konstantinápolyból jelentik:

A török csapatok a Tschorosch vonalán megszállották Morgult, Burtschikánál átlépték a folyót, és ezt a községet is megszállották.

Tábrisben perzsa törzsek 2000 orosz felkoncoltak, de ezt a hirt Oroszországból megcáfolták.

Szuez.

A benszülöttek csapatai a Szezi csatornánál meglepetésszerűen megtámadták az angol csapatokat.

Marocco.

Francia csapatok Jenifránál vereséget szenvedtek, s közben 850 embert és 2 üteget veszítettek.

Kelet-Afrika.

Az angolok a Kelet-Afrikában szenvedett vereség alkalmával 795 embert veszítettek.

Svájc.

A szövetségtanács elhatározta, hogy meg fogja akadályozni, hogy repülőgépek az ő semlegességét megsértsék, s ennek folytán a területe fölött elhaladó repülőgépeket további parancs bevárása nélkül le kell lőni.

Az „Emden” cirkáló vége.

Müller, az „Emden” cirkáló parancsnoka jelenti:

Az „Emden” cirkáló a Csendes Oceanban, a Cocus-szigetek közelében teljes gözzel közeledett a „Sidney” nevű angol páncélos hajóhoz.

Amikor az „Emden” parti különítménye a kábelt hasznavehetetlenné tette, a „Sidney” támadást kezdett. Eleinte lövéseink jól találtak. Csakhamar azonban az angol nehéz ágyuk jöttek tulsúlyba és az ágyukezelő személyzetem súlyos veszteségeket szenvedett.

Lőszerem elfogyott — be kellett szüntetni a tüzelést!

Dacára annak, hogy a kormánykészülék meg volt sérülve, megkísértem, hogy torpedó lőtávolságba közeledjem a „Sidney”-hez.

A kísérlet nem sikerült, mert az „Emden” kéményei meg voltak sérülve, s ez hajóm gyorsaságát lényegesen csökkentette.

Teljes gözzel a sziget északi oldalára törekedve, hajóm zátonyra jutott.

Közben a parti különítmény egy csónakon elmenekült. Az angolok folytatták üldözésüket s csak délután tértek vissza s újra tüzelni keztek az „Emden” roncsaira.

Hogy további vérontásnak elejét vegyem, a személyzet maradványával megadtam magam.

Az „Emden” veszteségei: 6 tiszt, 4 fedélzeti tiszt és altiszt, és 93 ember elesett. Egy altiszt és 7 ember súlyos sebesültek.

Adakozás.

A Stieber-kávéház egy asztaltársasága tegnap a cs. és kir. várparancsnokságnál 400 koronát tett le a Vörös kereszt javára. Határozott kérésükre nevüket nem közöljük.

A háború.

Ahol még nem régen, sárga kalász ringott,
S hajnalban az Urat pacsirta dicsérte...
Ma már egy elárvult kék szarkaláb sincs ott,
S szákmány után vijjog a sok éhes vécse...

Ahol még nem régen békés falvak álltak,
Füstös kéményromok merednek az égnek...
S hol jámbor parasztok egykedvűn

Piros csikja látszik havon folyó vérnek...
kaszáltak

Ahol még nem régen bűja fenyves állott
S ahol nyoma se volt az erdei utnak,
Óriás ágyukat vontatnak ma már ott
S a letarolt fák közt menekülők futnak.

Ahol még nem régen csöndes gulya legelt,
S a pásztor nótázott bus furulyaszóval...
Most puskaropogás köszönti a reggelt,
Estharang helyett meg a várágyu szólal...

Ahol még nem régen fecskefészkek voltak,
S hol károgó varjú különben sose jár...
Most ott temetetlen fekszenek a holtak
És sikongva kering a sok kuvik madár...

Ahol még nem régen kis patak kanyargott
És szomjas őz itta a tiszta hűs vizet...
Ma ott hős ulánok csörgetik a kardot
S a megáradt patak piros vérral fizet...

Ahol még nem régen templomba járt a nép
S imával áldozott Isten szent nevednek...
Ma ott az ellenség minden szentet letép,
És zeneszó mellett ronbolnak, temetnek.

Poroszlai F. Dezső.

Felhívás!

A „Tábori Ujság” szerkesztősége tervbe vette olyan hősi tettek közlését, amelyeket a megszálló sereg tisztjei vagy legénységi állományu egyénei vittek végbe.

E célból felkéri az olvasó közönséget, hogy amennyiben valakinek ilyen hősi tettekről tudomása volna, azt pontos helyi és időbeli adatokkal dr. Göcze főhadnagyhoz (Várparancsnokság vezérkari osztálya) annak megemlékezésével küldje be, hogy az illető a leírt hőstettért részesül-e valamilyen kitüntetésben.

Ezen leírások nemcsak a történelemnek lesznek megbízható forrásai, hanem a legénység katonás szellemének emelésre is üdvös befolyást gyakorolhatnak.

Aranykönyv.

Az ősi magyar vitézségnek ragyogó példáját szolgáltatta Galgóczi József m. kir. zalaegerszegi 6. népfelkelő huszárosztálybeli szakaszvezető, aki halált megvető bátorságával, a Haza és a Király iránti kötelesség eredményes teljesítésével nemcsak követendő példát nyújtott bajtársainak, hanem a hagyományos magyar harci dicsőséget csak öregbitette.

Galgóczi szakaszvezető a Przemysl körüli harcokban 6 huszárból álló járőrrel szétkergetett egy 25 főből álló kozák-járőrt, miáltal a felderítést lényegesen megkönnyítette és így az ellenséggel szemben kedvező előnyt érhetünk el; azonkívül határozott fellépésével, ügyességével és bátorságával oly lelkesedést öntött bajtársaiba, hogy egy ízben 3 huszárból álló járőrrel az ellenség sűrű golyózápóra között egy fontos orosz tűzérési állást derített fel, — s jelentése alapján azt megsemmisíthették.

Ezen kiváló szolgálataiért a II. oszt. ezüst vitézségi éremmel lett kitüntetve; felettes parancsnoksága pedig őrmesterré léptette elő.

Przemysl, 1914 november hó 26-án.

* * *

Sajnos, e dicső bajtársunk folyó hó 7-én egy 7 lovasból álló járőrrel buzgó és kötelességtudó felderítő szolgálata közben Nizankowice környékén az ellenség előtt eltűnt; — de bizva hősies és találékony voltában, viszontlátását reméljük. *)

Meteorologiai jelentés.

November 27.

November 26-iki megállapítás.

Hőmérséklet: Min. — 4½ C°; Max. — 1½ C°.

Viszonylagos nedvesség: 91—99%.

Szélereősség: 1 mp. Irány: Délkelet.

Barometerállás: 736—737 mm.

Felhőzet: Teljes.

Prognózis 28-ikára: Tartósan boros, nedveshideg, délnyugati szelek.

*) Beküldötte a m. kir. zalaegerszegi népfelkelő huszár osztálytól: Hantsok hdgy. sgt.